

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH180033
NAZWA
OBSZARU Józefów - Wola Dębowiecka

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH180033	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Józefów - Wola Dębowiecka

1.4. Data opracowania 2008-11	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-09
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 13 lipca 2022 r. w spr. soo Józefów - Wola Dębowiecka (PLH180033)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
21.4298

Szerokość geograficzna
49.6549

2.2. Powierzchnia [ha]:

60.51

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.4. Długość obszaru [km]:

2.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL32

Podkarpackie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
6230	X		1.8		G	B	C	C	C
6410			13.27		G	A	C	B	B
6510			3.52		G	B	C	B	B
9170			2.78		G	B	C	C	C
91E0	X		25.46		G	B	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy

92I43IEWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
I	1060	Lycaena dispar			p	5	5	i	R	G	C	B	B	B
I	6179	Phengaris nausithous			p	12	12	i	R	G	C	B	B	B
I	6177	Phengaris teleius			p	22	22	i	R	G	C	B	B	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3. Inne ważne gatunki fauny i flory (opcjonalnie)

Gatunek					Populacja na obszarze				Motywacja						
Grupa	KOD	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Gatunki wymienione w załączniku	Inne kategorie					
					Min	Maks		C R V P		IV	V	A	B	C	D
P		Colchicum autumnale						R							X
P		Dianthus armeria						R							X
P		Dianthus superbus						P				X			
P		Gladiolus imbricatus						R							X
P		Iris sibirica						R				X			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
- S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki Według standardowego Wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).

- Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
- Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej Czerwonej Listy; B: gatunki endemiczne; C: konwencje międzynarodowe; D: inne powody

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N23	0.37
N17	1.35
N19	34.02
N12	64.27
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Natura 2000 Józefów-Wola Dębowiecka PLH180033 o powierzchni 60,51 ha, położony jest w województwie podkarpackim, powiecie jasielskim, gminach Dębowiec i Osiek Jasielski. Obszar ten obejmuje dwie enklawy o odmiennym charakterze i sposobie użytkowania. Enklawa północno-zachodnia obejmuje płaty łąk zmiennowilgotnych, las łęgowy oraz wąski pas grądu. Enklawa południowo-wschodnia obejmuje teren, na którym znajduje się parów niewielkiego potoku, porośnięty łęgiem jesionowym, a w otoczeniu znajdują się płaty muraw bliźniczkowych.

Obszar nie jest objęty innymi formami ochrony przyrody. Najbliżej zlokalizowanym obszarem chronionym jest siedliskowy obszar Natura 2000 Wisłoka z dopływami PLH180052.

Klimat

Klimat posiada charakter przejściowy między nizinny a górski. Średnia roczna temperatura dnia wynosi tu około 7oC, średnia temperatura dnia w ciągu lata kształtuje się na poziomie około 18oC, w ciągu zimy obniża się od -3oC do -5oC. Mróz występuje tu w ciągu 50 - 70 dni, przymrozki 100 - 130 dni. Średnia opadów wynosi około 700 - 800 mm. Pokrywa śnieżna zalega 60 - 80 dni, a długość okresu wegetacyjnego trwa 210 - 220 dni. W ciągu roku przeważają wiatry południowo zachodnie. Stosunkowo duży udział dni pochmurnych wpływa na niekorzystne warunki nasłonecznienia.

Fizjografia

Według fizjograficznego podziału Kondrackiego (2000), obszar należy do:

- megaregionu: region karpacki;
- prowincji: Karpaty Zachodnie z Podkarpaciem Zachodnim i Północnym;
- podprowincja: Zewnętrzne Karpaty Zachodnie;
- makroregion: Podgórze Środkowobeskidzkie;
- mezoregion: Pogórze Jasielskie.

Regionalizacja geobotaniczna

Według podziału geobotanicznego (Matuszkiewicz 2008) obszar mieści się w Dziale Wschodniokarpackim, Krainie Karpat Wschodnich, Okręgu Dołów Jasielsko-Sanockich, na pograniczu Podokręgów: Gorlickiego (I.1.2.a) i Jasielsko-Krośnieńskiego (I.1.2.b).

Krajobraz

Pod względem estetycznym otoczenie obszaru cechuje znaczna różnorodność krajobrazu. W sąsiedztwie obszaru Józefów-Wola Dębowiecka występują zarówno tereny leśne, rolne, zabudowane, a pod względem ukształtowania – elementy dolinne i góryste. Położenie i walory geograficzne są korzystne dla rozwoju funkcji turystyczno-rekreacyjnej

Hydrologia, geologia i gleby

Obszar Józefów-Wola Dębowiecka jest zlokalizowany w sąsiedztwie jednego głównego zbiornika wód podziemnych - GZWP - 433 – dolina rzeki Wisłoki. Miąższość utworów wodonośnych jest niewielka, najczęściej 3 – 6 m i tylko sporadycznie dochodzi do 10 – 12 m.

Jednolita część wód podziemnych występująca na analizowanym obszarze określona została numerem 157 (Europejski kod PLGW2200157) – Region Górnej Wisły w pasie Zewnętrznych Karpat Zachodnich. W JCWPd nr 157 w piętrze czwartorzędowym występuje jeden poziom wodonośny związany z utworami akumulacji rzecznej. Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” stan ilościowy oraz stan chemiczny wód w JCWPd 157 został oceniony jako dobry. W powyższej JCWPd nie osiągnięcie celów środowiskowych nie jest zagrożone. Głównymi ciekami odwadniającymi powiat jasielski jest Wisłoka wraz z dopływami tj. Ropą i Jasiołką.

4.2. Jakość i znaczenie

6230 Bogate florystycznie górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (Nardion – płaty bogate florystycznie)
Bogate florystycznie górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (Nardion) (6230) w obrębie obszaru Natura 2000 występują na kilku płatach o łącznej powierzchni 1,80 ha. Z uwagi na fakt stanowienia mniej niż 2% ogólnej powierzchni bogatych florystycznie górskich i niżowych muraw bliźniczkowych na terenie kraju, powierzchnia względna siedliska w skali Polski została oceniona na C, Reprezentatywność oceniono na dobrą (B) natomiast, ocenę ogólną oraz stan zachowania siedliska oceniono na znaczącą (C). Pomimo stosunkowo dobrego wykształcenia płatów siedliska i obecności gatunków reprezentatywnych, oceny te są niskie z powodu silnej fragmentacji siedliska przez krzewy i podrost drzew wynikającej z postępującej sukcesji wtórej. Stopień zachowania struktury – III (średnio zachowana lub zdegradowana). Na takiej ocenie zaważyła obecność krzewów i podrostu drzew zarastających siedlisko, a także wkraczanie gatunków niewłaściwych (w tym inwazyjnych) dla siedliska, które wypierają taksony charakterystyczne. Stopień zachowania funkcji – II (dobre perspektywy). Mimo dość silnej fragmentacji siedliska, przyjęcie takiej oceny wynika z założenia utrzymania lub w przypadku niektórych płatów przywrócenia prowadzenie gospodarki ekstensywnej. Koszenie powinno się odbywać zgodnie z programami rolno-środowiskowymi z jednoczesnym usunięciem biomasy. Możliwość odtworzenia – II (możliwa przy średnim nakładzie sił i środków). Warunkiem poprawienia stanu zachowania siedliska jest usunięcie nadmiaru krzewów i podrostu drzew (wraz z ich wywiezieniem) oraz utrzymanie bądź przywrócenie tradycyjnego sposobu użytkowania gospodarczego polegającego na prowadzeniu ekstensywnego użytkowania kośnego, kośno-pastwiskowego lub pastwiskowego, a także usunięcie krzewów i podrostu drzew z płatów siedliska.

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe Molinion;

Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion) (6410) w obszarze Natura 2000 zajmują powierzchnię 13,27 ha. Z uwagi na fakt stanowienia mniej niż 2% ogólnej powierzchni zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych na terenie kraju, powierzchnia względna siedliska w skali Polski została oceniona na C. Reprezentatywność siedliska oceniono na doskonałą (A). Ocena ta wiąże się z faktem rzadkiego występowania tego typu łąk na terenach podgórskich, co wiąże się z kolei z ich dużym znaczeniem dla lokalnej bioróżnorodności. Co więcej w analizowanych płatach znajdują się łąki dobrze zachowane pod względem liczby gatunków charakterystycznych dla siedliska. Stan zachowania oraz ocena ogólna siedliska zostały ocenione na B (dobra). Oceny te z jednej strony wynikają z dość dobrego zachowania niektórych płatów siedliska pod względem składu gatunkowego, z drugiej z obecności gatunków inwazyjnych oraz postępującego procesu sukcesji wtórnej. Stopień zachowania struktury – II (dobrze zachowana). Ocena związana jest z dobrze zachowaną kombinacją florystyczną płatów siedliska. Stopień zachowania funkcji – III (średnie lub niekorzystne perspektywy). Niska ocena wynika z obecności gatunków inwazyjnych oraz rodzimych gatunków ekspansywnych w obrębie siedliska. Możliwość odtworzenia – II (możliwa przy średnim nakładzie sił i środków). Warunkiem poprawienia stanu zachowania siedliska jest usunięcie nadmiaru krzewów i podrostu drzew (wraz z ich wywiezieniem) a w niektórych płatach przywrócenie ekstensywnego użytkowania.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (związek Arrhenatherion ciepłolubne warianty łąk świeżych);

Ekstensywnie użytkowane niżowe łąki świeże (Arrhenatherion) (6510) w obrębie obszaru Natura 2000 występują na powierzchni 3,52 ha. Z uwagi na fakt stanowienia mniej niż 2% ogólnej powierzchni ekstensywnie użytkowanych niżowych łąk świeżych na terenie kraju, powierzchnia względna siedliska w skali

Polski została oceniona na C. Reprezentatywność, ocenę ogólną oraz stan zachowania siedliska oceniono na dobrą (B). W obrębie obszaru występują niewielkie płaty łąk świeżych. Stałym komponentem siedliska jest rajgras wyniosły *Arrhenatherum elatius*, któremu towarzyszą inne gatunki charakterystyczne dla związku *Arrhenatherion*, przy czym dość liczne są gatunki charakterystyczne dla wyższych jednostek syntaksonomicznych (rzędu *Arrhenatheretalia elatoris* i klasy *Molinio-Arrhenatheretea*). Fragmentaryczna degradacja niektórych płatów siedliska wynika głównie z braku koszenia, w związku z czym dominację przejmują śmiecie darniowy *Deschampsia caespitosa* i trzcinnik piaszkowy *Calamagrostis epigejos*, ale też wkraczają krzewy i podrośla drzew m.in. brzoza brodawkowata *Betula pendula*, wierzba iwa *Salix caprea*, topola osika *Populus tremula*, śliwa tarnina *Prunus spinosa* oraz róża dzika *Rosa canina*. Stopień zachowania struktury – III (średnio zachowana lub zdegradowana). Na takiej ocenie zaważyła obecność krzewów i podrośla drzew zarastających siedlisko, a także wkraczanie gatunków niewłaściwych (w tym inwazyjnych) dla siedliska, które wypierają taksony charakterystyczne. Stopień zachowania funkcji – I (doskonale perspektywy). Przyjęcie takiej oceny wynika z założenia utrzymania lub w przypadku niektórych płatów przywrócenia prowadzenie gospodarki ekstensywnej. Koszenie powinno się odbywać zgodnie z programami rolno-środowiskowymi z jednoczesnym usunięciem biomasy. Możliwość odtworzenia – II (możliwa przy średnim nakładzie sił i środków). Warunkiem poprawienia stanu zachowania siedliska jest utrzymanie bądź przywrócenie tradycyjnego sposobu użytkowania gospodarczego polegającego na prowadzeniu ekstensywnego użytkowania kośnego, kośno-pastwiskowego lub pastwiskowego, a także usunięcie krzewów i podrośla drzew z płatów siedliska.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny *Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*

Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny *Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum* (9170) w obszarze Natura 2000 stanowi największy pod względem obszarowy przedmiot ochrony siedliskowej. Siedlisko zajmuje obszar 2,78 ha. Z uwagi na fakt stanowienia mniej niż 2% ogólnej powierzchni grądów środkowoeuropejskich i subkontynentalnych na terenie kraju, powierzchnia względna siedliska w skali Polski została oceniona na C. Reprezentatywność siedliska została oceniona na dobrą (B). O ocenie tej zdecydował wielogatunkowy układ drzewostanu oraz dość dobrze wykształcone runo. Ocenę ogólną oraz stan zachowania siedliska oceniono na C (znacząca). Oceny te wynikają z jednej strony z dobrze wykształconego podszytu i bogatego florystycznie runa, z drugiej z małego udziału starodrzewu. Stopień zachowania struktury – III (dobrze zachowana). O ocenie zdecydowała stosunkowo mała powierzchnia siedliska. Siedlisko reprezentowane jest przez wąski pas grodu, zlokalizowany w północno-wschodniej części obszaru, w pobliżu Józefowa, na stoku strumienia. Stopień zachowania funkcji – II (dobre perspektywy). Obniżenie oceny wynika z małego udziału starodrzewu oraz martwego drewna w siedlisku. Możliwość odtworzenia – II (możliwa przy średnim nakładzie sił i środków). Warunkiem poprawienia stanu zachowania siedliska jest prowadzenie w płatach gospodarki leśnej zgodnej z Prognozą oddziaływania Planu Urządzania Lasu dla Nadleśnictwa Kołaczyce. Ważnym jest pozostawienie zamierających i dziuplastych drzew oraz martwego drewna podczas wykonywania trzebieży w celu stworzenia bazy żerowej dla larw chrząszczy i dzięciołów, a także utrzymanie bogactwa runa i różnicowania florystycznego grądów.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe *Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe

Siedlisko łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe) (91E0) na terenie obszaru Natura 2000 Józefów – Wola Dębowiecka zlokalizowane jest na powierzchni 25,46 ha. Z uwagi na fakt stanowienia mniej niż 2% ogólnej powierzchni łęgów na terenie kraju, powierzchnia względna w skali Polski została oceniona na C. Reprezentatywność siedliska oceniono na dobrą (B). Łęgi zlokalizowane są w dwóch enklawach. Warstwa krzewów jest bardzo dobrze wykształcona, podobnie jak runo. Ocena ogólna oraz stan zachowania siedliska oceniono na C (znacząca). Oceny te są związane z dużą fragmentacją płatów siedliska oraz częściowym przekształceniem płatów w skutek działalności człowieka (w lepszym stanie są płaty pokrywające dno parowu w północnej części obszaru). Stopień zachowania struktury – III (średnio zachowana lub zdegradowana). Na ocenie takiej zaważył brak starodrzewu, niski udział martwego drewna w siedlisku oraz obecność gatunków inwazyjnych. Stopień zachowania funkcji – II (dobre perspektywy). Przyjęcie takiej oceny wynika z przeciętnego stopnia wykształcenia drzewostanu oraz widocznego przekształcenia niektórych fragmentów siedliska w wyniku działalności ludzkiej. Możliwość odtworzenia – II (możliwa przy średnim nakładzie sił i środków). Warunkiem poprawienia stanu zachowania siedliska jest ograniczenie wycinania wiekowych drzew oraz usuwania martwego drewna celem podniesienia bioróżnorodności, a także usunięcie nielegalnych wysypisk śmieci.

Kod gatunku: 6177 (= 1059)

Nazwa gatunku: modraszek telejus Phengaris (Maculinea) teleius (Bergstrasser, 1779)

Wyniki przeprowadzonych badań terenowych wskazują, iż populacja na stanowisku jest dość liczna co korzystnie wpływa na perspektywę zachowania gatunku. Stan gatunku w regionie kontynentalnym, wg Raportu z Art 17DS, 2013 r.: U1 Ranga w obszarze – ocena populacji: C – znacząca. Populacja: gatunek występuje na 1 stanowisku; maksymalna liczba osobników na stanowisku wyniosła 22 osobniki; populacja w obszarze stanowi mniej niż 2% populacji krajowej. Stan zachowania w obszarze: B. Stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (powierzchnia 7,3 ha, dostępność roślin żywicielskich 20%, dostępność mówek gospodarzy 35%, zarastanie ekspansywnymi bylinami <10%, zarastanie przez drzewa i krzewy <10%). Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Zagrożenia istniejące: intensywne koszenie lub intensyfikacja, obce gatunki inwazyjne. Zagrożenia potencjalne: zaniechanie/brak koszenia, zmiana składu gatunkowego (sukcesja), zmiana sposobu uprawy, płodozmian, intensywne koszenie lub intensyfikacja, obce gatunki inwazyjne.

Kod gatunku: 6179 (= 1061)

Nazwa gatunku: modraszek nausitous Phengaris (Maculinea) nausithous (Bergstrasser, 1779)

Wyniki przeprowadzonych badań terenowych wskazują, iż populacja na stanowisku jest dość liczna co korzystnie wpływa na perspektywę zachowania gatunku. Stan gatunku w regionie kontynentalnym, wg Raportu z Art 17DS, 2013 r.: U1 Ranga w obszarze – ocena populacji: C – znacząca. Populacja: gatunek występuje na 1 stanowisku; maksymalna liczba osobników na stanowisku wyniosła 12 osobników; populacja w obszarze stanowi mniej niż 2% populacji krajowej. Stan zachowania w obszarze: B. Stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (powierzchnia 7,3 ha, dostępność roślin żywicielskich 20%, dostępność mówek gospodarzy 35%, zarastanie ekspansywnymi bylinami <10%, zarastanie przez drzewa i krzewy <10%). Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Zagrożenia istniejące: intensywne koszenie lub intensyfikacja, obce gatunki inwazyjne. Zagrożenia potencjalne: zaniechanie/brak koszenia, zmiana składu gatunkowego (sukcesja), zmiana sposobu uprawy, płodozmian, intensywne koszenie lub intensyfikacja, obce gatunki inwazyjne.

Kod gatunku: 1060

Nazwa gatunku: czerwonończyk nieparek Lycaena dispar (Haworth 1802)

Na stanowisku czerwonończyk nieparek występuje razem z modraszkami telejus oraz modraszkami nausitous. Na stanowisku obecna jest roślina pokarmowa gąsienic (szczaw Rumex sp.) oraz rośliny nektarodajne. Stan gatunku w regionie kontynentalnym, wg Raportu z Art 17DS, 2013 r.: FV Ranga w obszarze – ocena populacji: C – znacząca. Populacja: gatunek występuje na 1 stanowisku; maksymalna liczba osobników na stanowisku wyniosła 5 osobników; populacja w obszarze stanowi mniej niż 2% populacji krajowej. Stan zachowania w obszarze: B. Stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (występuje roślina żywicielska szczaw kędzierzawy oraz rośliny miododajne ostrożeń polny, nawłóć). Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Zagrożenia istniejące: intensywne koszenie lub intensyfikacja, obce gatunki inwazyjne. Zagrożenia potencjalne: zaniechanie/brak koszenia, zmiana składu gatunkowego (sukcesja), zmiana sposobu uprawy, płodozmian, intensywne koszenie lub intensyfikacja, obce gatunki inwazyjne.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	D01.01		i
M	B02.04		i
H	A04.03		b

H	I01		b
H	K02.01		i
H	A03.03		b
H	B02.02		i
M	A03.01		b
M	I02		b
M	K02.02		i
L	H07		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	X		o

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Herlich J. (2004). Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Warszawa 3, ss. 1012. Kondracki J. (2011): Geografia regionalna Polski. Wyd. Nauk PWN, Warszawa. 3. Konsorcjum firm: EKKOM Sp. z o.o., Habitat Selection s.c. Kolečki Mateusz, Węgrzyn Michał. 2016. Plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Józefów – Wola Dębowiecka PLH180033 w województwie podkarpackim. Rzeszów. 4. Kornaś J. (1968): Geograficzno-historyczna klasyfikacja roślin synantropijnych. Materiały Zakładu Fitosocjologii Stosowanej UW, 25: 33-41. 5. Kryszak J., Kryszak A. (2007): Użytkowanie a walory przyrodnicze zbiorowisk łąkowych. Fragmenta Agronomica 24(3): 258–267. 6. Matuszkiewicz W. (2005): Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski. Wyd. Nauk. PWN, Warszawa. 7. Mirek Z., Piękoś – Mirkowa H., Zając A., Zając M. (2002): Flowering plants and pteridophytes of Poland. A checklist. Vol. 1. Biodiversity of Poland. – Krytyczna lista roślin naczyniowych Polski. T. 1. Różnorodność biologiczna Polski. W. Szafer Institute of Botany, Polish Academy of Science, Kraków. 8. Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin. Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, poz. 1409. 9. Rutkowski L. (2004): Klucz do oznaczania roślin naczyniowych Polski niżowej. Wyd. Nauk. PWN, Warszawa. 10. Tokarska – Guzik B. (2005): The Establishment and Spreading of Alien Plant Species (kenophytes) in the Flora of Poland. Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice.

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

[Powrót](#)

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie
Adres:	Polska Józefa Piłsudskiego 38 35-001 Rzeszów
Adres e-mail:	sekretariat.rzeszow@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 14 listopada 2016 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Józefów - Wola Dębowiecka PLH180033 Link: https://edziennik.rzeszow.uw.gov.pl/legalact/2016/3488/
☐ Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐ Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180033

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--